

57.

Narízení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních dne 13.

března r. 1853,

pro všechny země korunní, vyjímajíc Hranici vojenskou,

jímžto se prohlašuje, že se přírážka obecní k dani příjmení nemůže vybírat z příjmů úředníků a služebníků státních.

(Tamtéž č. 48.)

Jeho cí. král. apoštolské Veličenstvo ráčil jest nejvyšším rozhodnutím od 16. února r. 1853 naříditi, že se přírážka obecní k dani příjmení z úředních příjmů úředníků a služebníků státních nemá vybírat. Zároveň ráčil Jeho cí. král. apoštolské Veličenstvo ustanoviti, že toto nejvyšší rozhodnutí strany těch obcí, do jichž předchozích rozvrhů na běžící rok správní rozvržení přírážky k dani této bylo přijato, a jichž rozvrhové jsou již podle zákona vyřízení, má teprv počátkem budoucího správního roku ve skutek vejíti.

Bach v. r.

58.

Narízení, vydané od ministerium práv dne 14. března r. 1853,

pro ty země korunní, v kterých má platnost řád trestní od 17. ledna r. 1850,

jímžto se vysvětluje §. 303. tohoto řádu trestního.

(Tamtéž č. 49.)

Jakož se shledalo, že se u rozličných soudů trestních nestejným způsobem užívalo zákona při rozhodování otázky, máli soud v tom případě, když zástupce státní při zločinech nebo takových přečinech, které se stíhají mají z povinnosti úřadu, s přivolením obžalovaného podle druhé postávky §. 303. řádu trestního od 17. ledna r. 1850 navrhne, aby se hlavní řízení zastavilo, ihned vyrknouti, že se řízení zastavuje, anebo mohli řízení zastaveno býti jenom s přivolením seudu, tehdy se vidí ministerium práv pro vysvětlení druhé postávky dotčeného §. 303. prohlásiti, že k zastavení hlavního řízení v případě připomenutém ovšem potřebí jest též přivolujícího rozhodnutí se strany soudu, a to za tou příčinou, poněvadž v §. 303. řádu trestního řeč jest toliko o takovém návrhu zástupce státního, ku kterémuž podle povahy věci potřeba jest rozhodnutí soudního, poněvadž mimo to zástupce státní dle smyslu řádu trestního nemá takové moci, by pouhým návrhem zrušiti mohl nálezy odkazovací v moc práva vešlé, někdy i od samého nejvyššího a zrušovacího soudu za zákonní uznané, pak i z té příčiny, poněvadž v §§. 111, 223 až do 231, 238, 241, 250 lit. c. a 291 obsažena jsou podobná ustanovení.

Krauss v. r.